

Hitte-Børn og alle andre, om hvis Daab man ikke tilfulde er forsikret, skal føres til Kirken og i Fadderes Overværelse døbes aabenbarligen, ligsom andre Børn, efter forskrevne Skik og Maade. Og omendskiønt der maatte, som det undertiden skeer, findes en Seddel hos Barnet, at det er døbt, saa bør man dog ikke lide derpaa, paa det man ikke skal lade saa vigtig en Sag beroe paa saa løst og uvist et Vidne, hvorved Barnet i Længden selv kunde geraade i Tvivlsmaal om sin Salighed. Dog skal Præsten i slige Tilfælde flittig udforske og efterspørge Barnets Daab, om nogen kunde give vis Underretning derom; og derfor, saasomt et sligt Barn hos ham vorder angivet, skal han strax ved første Prædiken, om Barnets Helbred det kan taale, give Menigheden det tilkiende, om nogen af dem vidste eller kunde faae at vide, at Barnet havde bekommet Daaben; er det i Kiøbstæderne, da skeer den Lysning i alle Kirkerne samme Dag, og til alle Prædikener med tilbørlig Bøn og Formaning; og dersom ingen videre Kundskab derefter bekommes, da døbes Barnet til næste Prædike-Dag, eller og en anden Dag strax i Ugen; Men er Barnet svagt, at man frygter at oppebie den Tid, da døber Præsten det, saasomt skee kan, eftersom sagt er. Naar slige Børn ere komne til Kirken, gjør Præsten, førend de døbes, en (her anført) Formaning til de Nærværende.

IV Art.) Om voxne Menneskers Daab.

De, som ere komne til skiels Alder og dog ikke ere døbt, men begiere af Guds Tienere at døbes, dem skal Præsterne strax indføre for Superintendenten, som skal bære Omsorg, at de blive vel og grundig underviste i deres Cateshismo og andre Troens-Artikler. Imidlertid skal Præsterne idelig og alvorlig formane den, som vil døbes, at han ikke beviser nogen Skrømt og Hyklerie i dette høie Saligheds-Værk, eller seer dermed hen til nogen verdslig Ære og Profit, men alene til sin Siels evige Salighed. Siden skal han af Superintendenten i nogle Præsters Nærværelse nogle Gange overhøres ikke alene i sin Cateschismo og christelige Børne-Lærdom, men endog i de fornemste Hovedstykker, som han tilforn har været uenig med os i, saasomt om den hellige Treenhed, om Christo, om de høiværdige Sacramenter og i Særdeleshed om Daabens Nytte og Fornødenhed. Naar han da er kommen saavidt, at han kan sin Catechismum og veed at svare til de fornemste Hovedstykker i den chri-

stelige Troe, saa at han til dette hellige Daabens Sacramente vel kan annammes, skal sligt Søndagen tilforn gives den ganske Menighed tilkiende og giøres offentlig Bøn til Gud for hans Omvendelse. Hvorjaa næste Prædikedag med hans Daab forholdes paa den her anførte Maade. Af-sindige Mennesker og de, som ere fra deres Forstand, maae ikke tilstædes Daaben, naar de ere gamle, med mindre de komme til sig igien, og kunde saa blive underviste til Salighed.

III Cap.) Om Barsel-Qvinder, Jordemødre og Qvindernes Kirkegang efter deres Barsel-Seng.

1 Art.) Om Barsel-Qvinder.

Præsterne skal flittelig undervise Qvinderne, naar de rede til Barsel, og formane dem, at de med Taknemmelighed erkiende den Velsignelse, som Gud har nedlagt hos dem, og vogte sig fra al misheld og skadeligt Tilfald, saa vidt muligt er, og arbeide troligen i deres Kald, naar Tiden kommer, vidende, at, omendskiønt al den Smerte er for Syndens Skyld, saa ere de dog Gud behagelige i samme deres Kald, naar de stadig forbliver i Troen, Helliggiørelsen og Tugt, og med Taalmodighed vente en god og mild Forløsning. Døer saadant et Barn i Moders Liv, eller før det kan komme til Daab og Christendom, uden Forældrenes Forseelse eller Forsømmelse i nogen Maade, saa have de en god Samvittighed, og kan dog forsikke sig, at der er et Guds Barn. Dersom Barnet efter Moderens Død er endnu levendes i hende, da maae der ingen Daab dermed foretages, som nogle pleie at gjøre, efterdi Barnet ikke end er kommen af Moderens Liv; Thi det, som ikke er født, hvorledes kan det blive igienfødt? Men bliver Barnet udskaaen af hende, eller anderledes udkommer fuldkommen af Moders Liv, da maae det døbes, om det er levendes.

II Art.) Om Jordemødre.

Til Jordemødre skal af Magistraten i Kiøbstæderne og Amtmændene paa Landet beskikkes ærlige og gudfrygtige Qvinder, som forstaae sig paa det Embede, og med deres Sogne-Præstes Attest bevise, at de ere af et got og christeligt Levnet. Men førend de antages, skal de af erfarne Medicis eller Chirurgis flittig examineres og overhøres, om de forstaae sig paa den Bestilling, og naar de af dem ere dertil kjendte dygtige, gives dem Brev paa forsegleet Papiir under Raad-